

Dosarul nr. 3ra-1165/18

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani) Al. Negru
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) V. Sîrbu, V. Mihaila, A. Minciuna

ÎNCHEIERE

19 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Fiodorov Nicolai împotriva Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 18 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului și s-a menținut hotărârea din 27 ianuarie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani),

c o n s t a t ă :

La 03 octombrie 2016 Fiodorov Nicolai a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, Fiodorov Nicolai a menționat că la 15 august 2013 a fost angajat la Ministerul Agriculturii, direcția siguranța alimentelor de origine animală și medicină veterinară, cu perioada de probă de la 15 august 2013 – până la 15 februarie 2014.

A specificat că prin ordinul nr. 58-p din 12 februarie 2014, a fost confirmat în funcția publică, începând cu data de 16 februarie 2014.

Prin ordinul nr. 260-p din 19 mai 2014 i s-a acordat concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, începând cu data de 28 mai 2014, fiind suspendate raporturile de serviciu.

La fel a relatat că la 17 iunie 2016 a depus cerere, prin care a solicitat reîncadrarea în funcție, iar prin răspunsul din 30 iunie 2016, i s-a comunicat că funcția sa deținută anterior de specialist superior al Direcției siguranța alimentelor de origine animală și medicină veterinară, a fost redusă.

A menționat că prin ordinul nr. 375-p din 19 iulie 2016 cu privire la preavizarea personalului, a fost preavizat despre intenția de a înceta raporturile de serviciu, cu care a luat cunoștință la data de 16 august 2016.

Astfel a invocat că prin ordinul nr. 511-p din 14 septembrie 2016 cu privire la eliberarea din funcție și calcularea indemnizațiilor, a fost eliberat din funcția deținută, începând cu data de 16 septembrie 2016.

Reclamantul a indicat că a fost eliberat din funcție în perioada aflării în concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului de până la vârsta de 3 ani, contrar prevederilor art. 55 alin. (4²) din Legea nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

Fiodorov Nicolai a solicitat anularea ordinului nr. 511-p din 14 septembrie 2016 cu privire la eliberarea din funcție și calcularea indemnizațiilor, restabilirea în funcția deținută sau într-o funcție similară, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, încasarea sumei de 9 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și încasarea sumei de 7 800 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin hotărârea din 27 ianuarie 2017 a Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani), acțiunea depusă de Fiodorov Nicolai a fost admisă parțial.

S-a anulat ordinul nr. 511-p din 14 septembrie 2016 cu privire la eliberarea din funcție a lui Fiodorov Nicolai cu începere de la 16 septembrie 2016 din funcția de specialist superior al Direcției siguranța alimentelor de origine animală și medicină veterinară.

S-a reîncadrat Fiodorov Nicolai cu începere de la 16 septembrie 2016 în funcția de consultant în cadrul Direcției siguranța alimentelor de origine animală și medicină veterinară.

S-a obligat Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare să calculeze cu începere de la 16 septembrie 2016 și să achite lui Fiodorov Nicolai salariul pentru perioada absenței de la serviciu.

S-a încasat de la Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare în beneficiul lui Fiodorov Nicolai suma de 4 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

În rest, acțiunea a fost respinsă.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că la 15 august 2013 Fiodorov Nicolai a fost numit în funcția de specialist superior al Direcției siguranța alimentelor de origine animală și medicină veterinară. cu stabilirea unui termen de probă de 6 luni, fiind confirmat în funcție la 12 februarie 2014, prin ordinul nr. 58-p.

De asemenea, prima instanță a concluzionat că în baza cererii depuse, prin ordinul nr. 200-p din 19 mai 2014 lui Fiodorov Nicolai i s-a acordat concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, începând cu data de 28 mai 2014.

La fel prima instanță a reținut că prin cererea din 17 iunie 2016 Fiodorov Nicolai a solicitat reîncadrarea în funcție, iar prin răspunsul din 30 iunie 2016, i s-a

comunicat că funcția sa a fost redusă, fiindu-i recomandat să depună actele pentru participarea la concursul pentru ocuparea funcțiilor vacante. Ulterior, prin ordinul nr. 463-p din 16 august 2016 Fiodorov Nicolai a fost reîncadrat în funcția de specialist superior al Direcției siguranța alimentelor de origine animală și medicină veterinară, începând cu 16 august 2016.

Prima instanță totodată a conchis că în aceeași zi, la 16 august 2016 lui Fiodorov Nicolai i-a fost adus la cunoștință ordinul nr. 2375-p din 19 iulie 2016 cu privire la preavizarea personalului, prin care a fost preavizat și urmează a fi eliberat din funcție în urma reorganizării aparatului central al Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare și aprobarea noului Stat de personal avizat de Cancelaria de Stat.

Deci prin ordinul nr. 511-p din 14 septembrie 2016 Fiodorov Nicolai a fost eliberat din funcție începând cu data de 16 septembrie 2016.

La fel prima instanță a concluzionat că pârâtul nu a demonstrat faptul că prin aprobarea statelor la data de 01 iulie 2016, din statele vechi au fost excluse anumite funcții nemijlocit din cadrul Direcției siguranța alimentelor de origine animală și medicină veterinară.

Prin urmare, prima instanță a concluzionat că nu a avut loc o reducere a statelor de personal, ci doar o redenumire a funcțiilor existente anterior în cadrul Direcției siguranța alimentelor de origine animală și medicină veterinară și astfel reclamantului i-a fost încălcat dreptul de a fi transferat (prioritar fără concurs) în funcția vacantă de consultant în cadrul Direcției siguranța alimentelor de origine animală și medicină veterinară.

Suplimentar, prima instanță a reținut că verificarea tabelelor de evidență a timpului de muncă și de calculare a salariului pe luna august-septembrie 2016, denotă faptul că în perioada 16 august 2016-25 august 2016 reclamantul nu a beneficiat de reducerea zilei de muncă cu 2 ore, această perioadă fiind tabelat cu 8 ore.

Instanța a apreciat la caz că ordinul nr. 511-p din 14 septembrie 2016 cu privire la eliberarea din funcție a lui Fiodorov Nicolae a fost emis cu încălcarea procedurii stabilite și cu încălcarea legii, motiv pentru care acesta urmează a fi anulat.

Prin Hotărârea Guvernului nr. 594 din 26 iulie 2017 cu privire la restructurarea administrației publice centrale de specialitate, s-a modificat denumirea Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare în Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului, care a fost reorganizat prin absorbția Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare și a Ministerului Mediului, devenind succesor în drepturi și obligații al acestora.

Prin decizia din 18 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului și s-a menținut hotărârea din 27 ianuarie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

La 13 iulie 2018 Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă integral.

Recurentul Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului, în motivarea recursului a menționat că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea.

Astfel recurentul a menționat că restabilirea se dispune de către instanța de

judecată în cazul transferului nelegitim la o altă muncă sau eliberarea nelegitimă din serviciu, pe când reîncadrarea reprezintă actului juridic administrativ prin care se reia activitatea funcționarului public suspendat din funcție.

A relatat că instanța de judecată a dispus reîncadrarea intimatului în funcția de consultant al Direcției siguranța alimentelor de origine animală și medicină veterinară și astfel a depășit limitele pretențiilor înaintate de reclamant, deoarece Fiodorov Nicolae a solicitat doar restabilirea într-o funcție redusă sau într-o funcție similară.

La fel recurentul a invocat ca fiind eronată concluzia instanței de apel bazată pe aprecierea greșită a normelor de drept material referitor la faptul că lui Fiodorov Nicolae nu i s-a respectat dreptul de a fi transferat cu prioritate în funcția vacantă de consultant în cadrul Direcției siguranța alimentelor de origine animală și medicină veterinară.

Deci recurentul a specificat că la caz, intimatul nu a formulat o cerere de transfer, însă instanțele de judecată au considerat că funcția de consultant al Direcției siguranța alimentelor de origine animală și medicină veterinară este echivalentă cu cea de specialist superior al aceleiași Direcții, iar Ministerul era obligat să-l transfere pe intimat în această funcție.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 18 octombrie 2017, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 13 iulie 2018, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temeii de

casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, Completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Ministerul Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Dumitru Mardari